

Rytíři a hrdinové

V hlubokých lesích Markrabství moravského, kde zákon je prosazován mečem a sekerou, se pod vedením bratrů jezuitů skrývá tábor statečných rytířů.

A hle! Zde je jeden z nich. Zakut v oceli, chráněn pevným štítem.

Co zde pohledáváš, cizince?

Jsou tvé úmysly dobré, či zlé?

Vysvětlil jsem rytířům, že přicházím v míru.

Buď tedy naším hostem.

Vítej mezi námi.

Přijmi ale nejprve pozvání do stanu modliteb.

Štíty a meče byly složeny k oltáři, neboť dobrý rytíř skládá svůj život do rukou Páně.

Mistři řádu přicházejí! Pevní jako kámen, nezlomní jako ocel!

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.

Slovo Boží vede ke kontemplaci ...

... a modlitbě.

Bohoslužba byla uzavřena zpěvem hrdinských písní.

Přijmi helmu na ochranu vdov a sirotků.

Tak přijímám.

Přijmi zbroj na ochranu víry.

Tak přijímám.

Bojovníci hned zkouší svoji zbroj.

Na mě nemáš.

Uvidíme.

Rytíři se šikují před hradbami, aby v soubojích ukázali své schopnosti.

Doufám, že nebude běh v plné polní.

A je to tady! Tryskem vpřed k záchraně sličných princezen!

A nemohly by ty princezny popojít směrem k nám?

Běh v brnění, helmě a s mečem v ruce vyčerpá i statečného rytíře.

Modří a červení se šikují proti sobě.

Jste bez šance!

Své životy zadarmo nedáme.

Boj!

Za chvíli tě mám!

Jsem malej, ale rychlej!

Zatančíme si?

Modří bojují jako lvi.

S radostí. Ale pro tebe to bude tanec smrti!

Ale nevyhnutelně podléhají červené přesile.

Ještě máme šanci!

Už tě mám na lopatě!